

3. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται στην απόρριψη του επιχειρήματος της ΕΥΕΔ, η οποία αρκείται στην επίκληση της πραγματοποιηθείσας παραίτησης χωρίς να απαντά επί της ουσίας της υποβληθείσας διοικητικής ένστασης, καθώς και στην έλλειψη αιτιολογίας της απόρριψης της διοικητικής ένστασης περί έλλειψης νομιμότητας του επιβληθέντος περιορισμού του δικαιώματος πρόσβασης.
4. Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται σε υπηρεσιακό πταίσμα και στην παράβαση του ΚΥΚ λόγω της μεροληπτικής στάσης και της σύγκρουσης συμφερόντων των συντακτών των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

Προς στήριξη της προσφυγής για την ακύρωση της συμβιβαστικής συμφωνίας και της παραίτησης στην υπόθεση T-507/20, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος, κυρίως προβαλλόμενος λόγος στηρίζεται σε δόλο καθώς και σε ακυρότητα της συμφωνίας που επιτεύχθηκε στο πλαίσιο της υπόθεσης T-507/20.
2. Ο δεύτερος, επικουρικός προβαλλόμενος λόγος στηρίζεται σε μη τήρηση της συμφωνίας και σε καταχρηστική επίκληση της ισχύος του δεδικασμένου εκ μέρους της ΕΥΕΔ.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή — αγωγή της 6ης Ιουλίου 2022 — Intel Corporation κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-417/22)

(2022/C 318/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-Law, B. Meyring, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- α) να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει αποζημίωση ύψους 593 177 661,75 ευρώ, η οποία αντιστοιχεί σε: τόκους υπερημερίας επί του κύριου ποσού του 1 060 000 000 ευρώ με το επιτόκιο αναχρηματοδότησης της ΕΚΤ που ίσχυε την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα κατά τον οποίο εκδόθηκε η απόφαση C(2009) 3726 final της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2009, στην υπόθεση COMP/C-3/37.990 Intel (στο εξής: απόφαση) (ήτοι 1,25 %) προσαυξημένο κατά 3,5 εκατοστιαίες μονάδες (ή, αν αυτό δεν γίνει δεκτό, με το επιτόκιο που θα κρίνει πρόσφορο το Γενικό Δικαστήριο), για την περίοδο από τις 13 Αυγούστου 2009 (ημερομηνίας προσωρινής καταβολής του προστίμου από την Intel) έως τις 25 Φεβρουαρίου 2022 (ημερομηνία επιστροφής του κύριου ποσού του προστίμου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή), αφαιρουμένου του ποσού των τόκων ύψους 38 059 598,52 ευρώ που έχει ήδη καταβληθεί στην Intel από την Επιτροπή·
- β) να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τόκους επί του ζητούμενου υπό α) ανωτέρω ποσού για την περίοδο από τις 25 Φεβρουαρίου 2022 (ημερομηνία επιστροφής του κύριου ποσού του προστίμου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή), ή, επικουρικός, από τις 28 Απριλίου 2022 (ημερομηνία της πρώτης προσφυγής-αγωγής της Intel για την καταβολή τόκων), ή από τις 6 Ιουλίου 2022 (ημερομηνία της παρούσας προσφυγής-αγωγής), ή, έτι επικουρικότερον, από την ημερομηνία της έκδοσης απόφασης επί της παρούσας προσφυγής-αγωγής, έως την ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή θα καταβάλει πράγματι το ποσό σε εκτέλεση απόφασης με την οποία γίνεται δεκτή η παρούσα προσφυγή-αγωγή, με το επιτόκιο που εφαρμόζεται από την ΕΚΤ στις πράξεις αναχρηματοδότησης, προσαυξημένο κατά 3,5 ποσοστιαίες μονάδες ή, αν αυτό δεν γίνει δεκτό, με το επιτόκιο που θα κρίνει πρόσφορο το Γενικό Δικαστήριο.

γ) περαιτέρω ή επικουρικώς:

i. να ακυρώσει οιαδήποτε απόφαση της Επιτροπής περί αρνήσεως επιστροφής τόκων υπερημερίας και να την υποχρεώσει να καταβάλει τέτοιους τόκους, ίδιου ποσού με εκείνο που ζητείται υπό α) και β) ανωτέρω ή·

ii. επικουρικώς, να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή ενήργησε παρανόμως καθόσον παρέλειψε να καταβάλλει στην Intel τόκους υπερημερίας επί του κυρίου ποσού του προστίμου που επιστράφηκε κατόπιν της ακύρωσης της απόφασης, και να την υποχρεώσει να καταβάλει τέτοιους τόκους, ίδιου ποσού με εκείνο που ζητείται υπό α) και β) ανωτέρω ή·

δ) σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά και άλλα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Intel στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με προσφυγή-αγωγή ασκηθείσα στις 28 Απριλίου 2022 στην υπόθεση T-236/22 (πρώτη προσφυγή-αγωγή της Intel για την καταβολή τόκων), η Intel ζήτησε την καταβολή των τόκων υπερημερίας (και των τόκων που οφείλονται επί των εν λόγω τόκων υπερημερίας) που προκύπτουν από την ακύρωση του άρθρου 2 της απόφασης, ποσό το οποίο, κατά την προσφεύγουσα-ενάγουσα, η Επιτροπή δεν έχει καταβάλει. Η Επιτροπή εξακολουθεί να μην έχει καταβάλλει τους εν λόγω τόκους. Ωστόσο, έκτοτε επικοινωνήσε εκ νέου με την Intel, κατόπιν της πρώτης προσφυγής-αγωγής της Intel για την καταβολή τόκων, προβάλλοντας νέους λόγους για την άρνησή της να καταβάλει τους τόκους αυτούς. Με την παρούσα προσφυγή-αγωγή, η οποία ασκείται προληπτικώς υπό το πρίσμα της αβεβαιότητας που προκάλεσε η αλληλογραφία της Επιτροπής, η Intel αμφισβητεί την εν λόγω αλληλογραφία. Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτον, σύμφωνα με το άρθρο 268 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 340, παράγραφος 2 ΣΛΕΕ, και το άρθρο 41, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί την καταβολή αποζημίωσης και παρεπόμενους τόκους για τη ζημία που υπέστη λόγω της άρνησης της Επιτροπής να καταβάλλει στην Intel τους τόκους υπερημερίας επί του κυρίου ποσού του προστίμου το οποίο επιστράφηκε μετά την ακύρωση με την απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2022, Intel Corporation κατά Επιτροπής (T-286/09 RENV, ECLI:EU:T:2022:19), του άρθρου 2 της απόφασης της Επιτροπής C(2009) 3726 final, της 13ης Μαΐου 2009, στην υπόθεση COMP/C-3/37.990 Intel. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται την υποχρέωση λήψης των αναγκαίων μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, προς συμμόρφωση με την ακύρωση του προστίμου, τα οποία περιλαμβάνουν την καταβολή των τόκων υπερημερίας. Η Επιτροπή εσφαλμένα υποστηρίζει ότι η προθεσμία για την άσκηση αγωγής εξωσυμβατικής ευθύνης εκκινεί από την ημερομηνία της προσωρινής καταβολής του προστίμου.
2. Δεύτερον, περαιτέρω ή επικουρικώς, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση οιασδήποτε απόφασης της Επιτροπής περί αρνήσεως επιστροφής των τόκων υπερημερίας με το ως άνω αναφερόμενο επιτόκιο, για τον λόγο ότι i) αντίκειται στο άρθρο 266 ΣΛΕΕ και ότι ii) προσδιορίζει εσφαλμένα την κατάλληλη ημερομηνία από την οποία εκκινεί η προθεσμία για την άσκηση αγωγής εξωσυμβατικής ευθύνης.
3. Τρίτον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, έτι επικουρικότερον, σύμφωνα με το άρθρο 265 ΣΛΕΕ, να αναγνωριστεί ότι η Επιτροπή, στον βαθμό που δεν έχει λάβει οριστική θέση (παρά τα αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας), ενήργησε παρανόμως παραλείποντας να καταβάλει στην Intel τους επίμαχους τόκους υπερημερίας δυνάμει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, και να υποχρεωθεί να καταβάλει τους εν λόγω τόκους υπερημερίας με το ανωτέρω αναφερόμενο επιτόκιο.
4. Όλως επικουρικώς, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι αντίθετη ερμηνεία των κανονισμών του 2002, του 2012 και/ή του 2018 η οποία θα απέκλειε την καταβολή τόκων υπερημερίας σύμφωνα με το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, όπως ερμηνεύεται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Γενικό Δικαστήριο, θα συνιστούσε παραβίαση του πρωτογενούς δικαίου της Ένωσης. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει, επικουρικώς και ad hoc, ένσταση ελλείψεως νομιμότητας δυνάμει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ και του άρθρου 277 ΣΛΕΕ.